

Lad mig tage et eksempel: Den 17-årige ungare, som flygtede til Danmark i 1956 for 39 år siden, da russerne angreb Ungarn. Han kommer altså hertil som 17-årig, han er gift, har 3 børn og mange børnebørn. Han har været på det danske arbejdsmarked, taler flydende dansk, men er stadig ungarsk statsborger. Han begår så en trods alt mindre kriminell forseelse. Han får 1 måneds fængsel. Han skal efter Fremskridtspartiets forslag for livstid sendes ud af Danmark. Jeg er helt sikker på, at det store flertal siger: Selvfølgelig skal han ikke det.

Derfor er det den konservative folketingsgruppes principielle opfattelse, at udlændingeloven ikke er egnet til en folkeafstemning. Det betyder bestemt ikke, at der ikke er behov for ændringer og stramninger i loven. Det er der. Lad mig bare i stikordsform nævne nogle få, som vi konservative arbejder for:

1. Vi vil have, at flygtninge skal vende tilbage til det land, de er flygtet fra, når der ikke længere er behov for beskyttelse. Det skal være den klare hovedregel. Flygtninge skal ikke gøres til indvandrere.
2. Vi vil også have, at asylsagsbehandlingen skal ske endnu hurtigere, end det er tilfældet i dag.
3. Vi vil have, at kriminelle udlændinge, som har opholdstilladelse i Danmark, skal kunne udvises hurtigere og langt mere konsekvent end i dag. Det fremsætter vi forslag om i morgen.
4. Folketingets Ombudsmand skal ikke kunne behandle sager, der er afgjort af Flygtninge-nævnet. Ombudsmanden skal ikke være en overdommer for en anden dommer.
5. Vi ønsker heller ikke, at det offentlige skal betale for, at udenlandske børn kan lære deres oprindelige sprog. Det er forældrenes opgave. I den danske folkeskole skal de lære at tale dansk. Det anden må være familiens opgave.
6. Vi ønsker ikke, at de facto-flygtninge skal have et retskrav på opholdstilladelse i Danmark.
7. Vi ønsker, at kravene for at opnå dansk statsborgerskab skal skærpes.

Derfor: Den konservative holdning til dansk udlændingepolitik er klar. Vi ved, hvad vi står for. Befolkningen ved, hvad vi står for. Og det er de synspunkter, vi arbejder for at gennemføre her i Folketinget.

Anne Bastrup (SF):

Som det er sagt så mange gange før af de foregående talere fra de forskellige partier, så er det her en genfremsættelse af et forslag, der blev forkastet.

Desværre var Fremskridtspartiet ikke opmærksom på, at SF også var medlem af Folketinget på det tidspunkt, hvor lovforslaget blev forkastet. Det kan godt være, at det er udtryk for ønsketænkning fra Fremskridtspartiets side, at vi ikke er nævnt blandt de partier, der forkastede lovforslaget, men nok om det.

Det er jo et forslag, der er blevet fremsat adskillige gange, og det er afvist gang på gang. I SF mener vi principielt, at vi skal fastholde det repræsentative demokrati. Vi har ikke noget imod folkeafstemninger, men det skal være muligt at fastlægge nogle helt klare kriterier, nogle helt klare valgmuligheder, og det er efter min bedste overbevisning ikke muligt, når det drejer sig om denne type spørgsmål.

Jeg vil derfor henvise til, hvad fru Birthe Rønn Hornbech sagde under behandlingen i 1993, Folketingets forhandlinger 1993-94, sp. 1768, hvor hun klart siger: »Det forenkler på en helt utilstedelig måde de udlændingepolitiske spørgsmål, og der skelnes overhovedet ikke mellem de forskellige udlændingegrupper.«

De foregående ordførere har tydeligt beskrevet, hvad det her handler om. Man kan ikke besvare disse spørgsmål med et ja eller et nej, udlændingepolitikken er for kompliceret, og samtidig er nogle af spørgsmålene, som indenrigsministeren jo klart sagde, i strid med konventioner, Danmark har forpligtet sig til at overholde.

Sagen er jo også den, at vi har et demokrati for at beskytte de svageste grupper, og hvis det nu var sådan, at Fremskridtspartiet fik magt, som det tilsyneladende har agt, til at sætte den slags ting til folkeafstemning, hvad bliver så det næste? Skal samtlige bistandsklienter så samles på Anholt? Hvad er det for nogle nye grupper, som Fremskridtspartiet vil angribe i et forsøg på at få dem helt ned med nakken?

Spørgsmålet er i virkeligheden, om Fremskridtspartiet respekterer vores almindelige valg til Folketinget. Jeg er ikke nervøs ved at sende klart formulerede spørgsmål omkring flygtninge- og indvandrerpolitik ud til folkeafstemning. Slet ikke. Jeg er helt sikker på, at et flertal i befolkningen bakker op omkring den. Det viser sig jo også af den sammensætning, vi rent faktisk har her i Folketinget. Fremskridts-